

Radboud
Fonds

JAARBERICHT 2024

Meerwaarde

Radboudumc

Radboud Universiteit

Future Dikes

Bloemrijke dijken die als een snelweg voor insecten en planten door het land slingeren. Waar bescherming tegen hoogwater en herstel van biodiversiteit hand in hand gaan: het resultaat van onderzoeksproject Future Dikes. Op pagina 20 leest u alles over de bijzondere samenwerking tussen wetenschappers van Radboud Universiteit, collega-kennisorganisaties en Rijkswaterstaat.

FOTO DICK VAN AALST

Colofon Jaarbericht Radboud Fonds 2024

Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
T 024 362 01 56 | **E** info@radboudfonds.nl
IBAN NL84 ABNA 0248 6906 55
KvK 857028923
Fiscaal nummer (ANBI) 857028923

Tekst en redactie: San Sperber

Fotografie: Dick van Aalst e.a.

Vormgeving en opmaak: Gloedcommunicatie

Drukwerk: Zalsman B.V.

FSC-logo
plaatsen
(Zalsman informeren)

Team Radboud Fonds 2024

Karin Derksen, *medewerker relatiebeheer en samenwerkingen* • Frédérique Donders, *fondsenwerver en relatiemanager* • Ellen Doornik, *fondsenwerver en relatiemanager* • Anouska Kersten, *marketingcommunicatie-specialist* • Marieke Kokkeler, *fondsenwerver en relatiemanager* • Annemiek Melchers, *marketingcommunicatiespecialist* • Lisette Pals, *fondsenwerver en relatiemanager* • Solange Scheepens, *medewerker relatiebeheer* • Claudia Schreven, *eventmanager* • Marcel Slenders, *directeur* • Karin van den Wijngaard, *fondsenwerver*

Bestuur Radboud Fonds

Mr. Rick van Erp, *voorzitter en penningmeester*
Prof. dr. Bart Kiemeney, *secretaris*
Dr. René Penning de Vries, *lid*

VOORWOORD

De meerwaarde van idealen

Een van de mooie aspecten van ons werk is dat we dicht op het vuur zitten bij het onderzoek binnen de Radboud Universiteit en het Radboudumc. Waar krijg je tenslotte de kans om de presentatie van een wereldwijde doorbraak bij te wonen of uit eerste hand te horen van onderzoekers hoe dat ene aha-moment leidde tot een briljant nieuw inzicht? Die bevlogenheid is aanstekelijk voor toehoorders zoals ik. We vragen ons in verwondering af wát hen motiveert om dag in dag uit effort en energie in hun project te investeren, ook als het einddoel nog lang niet in zicht is.

Als je deze vraag aan hen zou voorleggen, is het antwoord wellicht anders dan verwacht. Want of het nu gaat om kinderen met een taalstoornis, patiënten met een zeldzame ziekte of over biodiversiteit die ernstig wordt bedreigd; wetenschappers willen het verschil maken. Die idealen zijn meer dan ooit nodig in de wereld van vandaag met de druk op de zorg, de klimaatcrisis, de staat van democratieën en de polarisatie.

Een ideaal is echter niets meer of minder dan een abstract idee. Om ze te realiseren heb je een team nodig: onderzoekers met lef om te pionieren, collega's die ze ondersteunen en medestanders zoals donateurs en subsidiegevers. Hoeveel potentie een project ook heeft, zonder samenwerking komt het niet verder.

In dit jaarbericht leest u hoe ze – met uw steun – in 2024 samen werkten aan een gezonde wereld, met kansen voor iedereen. Als Radboud Fonds zien we het als onze taak om matchmaker te zijn voor mensen met idealen. Een goede match zorgt ervoor dat onderzoekers door kunnen zoeken naar cruciale antwoorden en dat donateurs invulling kunnen geven aan hún ideaal. En dat is voor ons allemaal van onschatbare waarde. ■

*Hartelijk dank voor uw steun,
Marcel Slenders, directeur Radboud Fonds*

INHOUD

- 4** 2024 in vogelvlucht
- 6** Hoge opbrengst benefietavond Amalia kinderziekenhuis in Doornroosje, Nijmegen
- 9** **In beeld:** Tijn Reichardt
Ook op pagina's
13 Jan Pieterse
19 Henry en Annemarie van den Hurk
24 Paul Sars
- 10** Onderzoek naar MSA-biomarkers voor vroege diagnose
- 14** 2024 in feiten en cijfers
- 16** Betere behandeling zeldzame myxofibrosarcomen
- 20** Future Dikes: bloemrijke dijken als bescherming
- 22** Nieuwe inzichten over taalverwerving bij peuters met en zonder TOS
- 25** Acties voor en door studenten
- 27** Verkorte jaarrekening 2024

“DE BELANGRIJKSTE
TAAK VOOR ONS ALS
DOKTER IS OM
**ONZEKERHEID TE
VERMINDEREN.”**

BAS BLOEM, ONDERZOEKER EN NEUROLOOG,
PAGINA 11

2024

in vogelvlucht

APRIL | HOOFDHUIDKOELING BIJ CHEMOTHERAPIE

De afdeling Oncologie introduceerde in april hoofdhuidkoelers. Hoofdhuidkoeling kan bij sommige patiënten haaruitval voorkomen bij een behandeling met chemotherapie.

Oncoloog Carla van Herpen: "Het is al zo verdrietig als je kanker krijgt. Laat staan hoe confronterend het is als je daarbij ook nog je haar verliest". Oncoloog Harm Westdorp was model tijdens de demonstratie van de hoofdhuidkoelers, aangeschaft dankzij steun van Stichting Vrienden van Siem en Stichting Jambo.

FEBRUARI | WERELDKANKERDAG

Neurochirurg Mark ter Laan, neurochirurg in opleiding Zora Gorissen en radiotherapeut Jaap Jaspers brandden op Wereldkankerday een kaarsje in het Radboudumc Stiltencentrum. Voor herinnering, hoop en dankbaarheid. Dankzij de nalatenschap van een dankbare patiënt konden zij hun onderzoek starten naar een verbeterde behandeling van uitzaaiingen in de hersenen. Daarmee streven ze naar een toekomst waarin kanker een ziekte wordt die we kunnen overwinnen.

JULI | ALUMNI IN LUX

Tijdens de Vierdaagse ontmoetten alumni elkaar In LUX. Ze luisterden o.a. naar lezingen van ecooloog Constant Swinkels.

Voor zijn promotieonderzoek kijkt hij naar de interactie tussen planten en bestuivers en hoe we insectenpopulaties kunnen helpen te herstellen.

4DAAGSE SPONSORLOOP

Loes Oskam, reumatoloog in het Radboudumc, liep de Vierdaagse voor patiënten met idiopathische subglottische stenose (SGS). Met haar deelname wilde ze geld inzamelen voor meer onderzoek naar deze vorm van SGS: een zeldzame aandoening waarbij er net onder de stembanden een vernauwing ontstaat, die vaak bij vrouwen voorkomt en waarover nog niet veel bekend is.

HULPHONDEN

Op Dierendag zette het Radboudumc Amalia kinderziekenhuis bijzondere medewerkers in het zonnetje: hulphonden die iedere twee weken (met een vrijwilliger) op bezoek komen bij zieke kinderen. Het psychosociale team organiseert dit samen met Stichting Hulphond. Kinderen mogen een uurtje knuffelen of spelen als ze dat willen; de honden komen naar het centrale plein en gaan langs bij patiënten die in bed moeten blijven. Zo brengen ze eventjes afleiding van ziekte en behandeling. Opgeleid als sociale hulphond, zijn ze allemaal lief en zachtvaardig van karakter. Ook het gezin van een ziek kind kan zo even ontsnappen aan de dagelijkse zorgen. Voor zo'n waardevolle bijdrage verdienen ze op Dierendag minimaal een extra koekje.

DECEMBER | KNUFFELKONIJNEN

De kerstman bracht in het Amalia kinderziekenhuis knuffelkonijnen mee voor de jonge patiënten. Dankzij donateurs zijn die knuffels altijd op voorraad, ook als de kerstman weer terug is naar de Noordpool. Een ziekenhuisopname is voor kinderen een moeilijke tijd. Dan is het fijn als je zo'n knuffelvriendje hebt om mee te spelen of mee te nemen naar de behandeling. De knuffelkonijnen zijn ook verkrijgbaar in de ziekenhuiswinkel. Met je aankoop steun je ook het Amalia kinderfonds.

OKTOBER | STEUN VOOR STUDENTEN

Boels Zanders Advocaten deelt na een careerevent voor rechtenstudenten geen goodybag meer uit. In plaats daarvan doneert het advocatenkantoor per bezoeker een bedrag om studenten in financiële nood te helpen hun opleiding af te ronden. Het Radboud Fonds is blij met de donaties, vooral omdat studenten zo ervaren dat ze er niet alleen voor staan.

NOVEMBER | RESEARCH RUNNERS

Een groep onderzoekers en hun vrienden liepen de Zevenheuvelenloop, met als doel: meer bekendheid voor myxofibrosaroom, een zeer zeldzame vorm van kanker, en het onderzoek naar de ziekte een boost te geven. Voor patiënten met zeldzame kankers zijn de behandelopties nog steeds beperkt. De overlevingskansen zijn kleiner dan bij veelvoorkomende soorten kanker. Met deze hardloopprestatie hielp de groep het onderzoek naar myxofibrosaroom verder op weg.

SCHONE TOEKOMST

Henk Hoving maakte de overstap van advocaat naar biologisch boer. Bij zijn afscheid van de advocatuur vroeg hij donaties voor een onderzoeksproject van neuroloog Bas Bloem naar het verband tussen chemische landbouwbestrijdingsmiddelen en de ziekte van Parkinson. Henk realiseert zich dat de agrarische sector onder druk staat, maar hoopt bij te dragen aan de dialoog over een schone leefomgeving en de rem op de groei van deze ziekte.

**"Steeds meer
handen
gingen
omhoog,
kippenvel!"**

*Mariëlle
Vehmeijer*

11 januari 2024, poppodium Doornroosje in Nijmegen. De benefietavond voor het Radboudumc Amalia kinderziekenhuis is uitverkocht en de veiling is in volle gang. Veilingmeester Wilco van Schaik gaat naar het volgende stuk: geen golfclinic of kunstobject, maar een meetapparaat. Mariëlle Vehmeijer, chirurg en mede-oprichter van het kinderbrandwondencentrum, houdt haar adem in. "Gaan mensen hierop bieden?"

Benefiet voor Amalia kinderziekenhuis

De benefietavond werd gepresenteerd door schrijfster Eva Eikhout. Wilco van Schaik, technisch directeur N.E.C., was veilingmeester. De opbrengst - € 256.00 - wordt ingezet voor de aanschaf van VR brillen om minder stress en pijn te ervaren, een specialistisch team voor het inbrengen van infusen en lange lijnen en LDI, het apparaat dat de diepte van brandwonden meet.

“Toegegeven, ik ben vaak bij benefietavonden”, aldus Mariëlle. “Mensen hebben geld over voor een leuke *experience* en dat levert

het goede doel dan geld op. Ik had nog nooit meegemaakt dat zij via een veiling een apparaat konden sponsoren. Wilco opende de bieding met een bedrag waar niemand op reageerde. Naarmate dit lager werd, staken steeds meer mensen hun hand op. Zestien gasten boden ieder vijfduizend euro en zo was het bedrag ineens rond. Dat was echt een kippenvelmoment.”

COMPLEXE WONDEN

Een Laser Doppler Imaging Device (LDI) kan de diepte meten van brandwonden, vertelt Mariëlle. “Sommige brandwonden kunnen klinisch lastig te beoordelen zijn. Ze vallen tussen een eerste-graads verbranding en derdegraadsbrandwond

in. Er kan ook sprake zijn van een mengverbranding: een deel is oppervlakkig, een ander deel juist diep. Dit is vaak het geval bij kinderen na een heetwaterverbranding. Dan weten we pas na een week of twee wat het beste behandelplan is. Ondanks de goede zorg is dat niet altijd wenselijk, want daardoor moet een kind natuurlijk langer in het ziekenhuis blijven. Aan de andere kant willen we zorgvuldig beslissen of we een operatieplan moeten maken. Diepe brandwonden kunnen namelijk forse littekens geven als ze niet geopereerd worden door middel van een huidtransplantaat. >

"De LDI stond al lang op ons wensenlijstje."

PASSENDE ZORG

Het kinderbrandwondencentrum is een aanwinst voor deze regio, legt Mariëlle uit. "Een kind is geen kleine volwassene. In verhouding hebben ze een dunnere huid. Dat leidt sneller tot diepere brandwonden. Bij jonge kinderen is contact met kokend water vaak de boosdoener. Bij oudere kinderen zie je ook vlamverbrandingen. Daarnaast vraagt de begeleiding van deze ernstig gewonde kinderen specialistische zorg. De impact van dit soort letsel is enorm, ook voor een gezin. Daarom strekt onze patiëntzorg zich uit naar ouders, broertjes en zusjes."

VEERKRACHT

Voor mij als arts is de kinderbrandwondenzorg ultiem: je hebt een probleem en dat los je op. Hier is iets superheftigs gebeurd wat een enorme impact heeft op het kind, het gezin en zijn leven. Maar kinderen zijn veerkrachtig. Als je dit in goede banen kunt leiden, een kind terugziet op de poli, helemaal blij. Dat het weer naar school gaat, zich herpakt heeft. De LDI maakt dit sneller mogelijk. Dat we in één avond het totale aankoopbedrag hebben ingezameld zegt mij dat veel mensen er alles aan willen doen om deze kinderen zo de beste zorg te kunnen bieden." ■

↑ Directie van het Amalia kinderziekenhuis; Jan Peter Rake, Nienke Plass-Verhagen en Herman Hendriks.

↑ Wilco van Schaik (l), mede-organisator Patrick Kruijs (m) en Eva Eikhout (r).

Het Radboudumc Expertisecentrum voor kinderbrandwondenzorg bestaat sinds 2017 en is onderdeel van het kindertraumacentrum. Kinderen met ernstige brandwonden werden voorheen overgeplaatst naar Brandwondencentrum Beverwijk. Dankzij dit centrum biedt Radboudumc alles onder één dak, van acute zorg tot en met de reconstructie-chirurgie.

'Santa's Kids Course'

Tijn Reichardt (12) kwam in actie voor andere zieke kinderen.

Daar liep hij, in een kerstmannenpak. Net als veel andere kinderen deed hij mee aan *Santa's Kids Course*, de jaarlijkse *obstacle run* in Uden. Het leek zo gewoon, maar een paar weken daarvoor lag Tijn nog in een ziekenhuisbed. Hij was heel erg ziek geworden door een agressieve bacterie in zijn heup. Bij thuiskomst uit het Radboudumc Amalia kinderziekenhuis kon hij nauwelijks lopen. En toch deed hij nu mee. "Het moest gewoon", vertelt hij laconiek. "In het ziekenhuis doen ze echt alles voor je als je ziek bent. Het Amalia kinderfonds bedenkt van alles, maar dan hebben ze wel meer spullen nodig. Daar wilde ik geld voor ophalen."

Door de ziekenhuisopname van Tijn ging de bruiloft van zijn ouders niet door. "Daar voelde hij zich heel schuldig over", vertelt zijn moeder Rosalie. Tijn: "Ik bedacht met Angelique om de trouwceremonie in het ziekenhuis te houden." Angelique is de pedagogisch medewerkster die Tijn in het ziekenhuis begeleidde. Samen gaven ze de ceremonie vorm met taart, muziek en trouwkleiding. Tijn voltrok zelf het huwelijk en er werd een trouwvideo gemaakt in de green-screenruimte.

Rosalie: "Zo werd die rottag toch een heel fijne herinnering. Daar ben ik echt heel dankbaar voor. Ik ben er ook trots op dat Tijn ondanks enorme pech zo positief in het leven staat. Hij weet nu dat zijn heup

onherstelbaar is beschadigd. Voetballen, basketballen of fietsen naar school, zit er niet meer in. Nou, dan gaat hij toch verder op een fatbike? En in plaats van sport, zit hij op pianoles. Wij vinden het bijzonder dat hij zo creatief is en dat hij altijd het vertrouwen houdt. Hij komt nog regelmatig in het Amalia kinderziekenhuis. Het is goed om te weten dat ze daar alles doen zodat hij zich fijn voelt. Tijn gunt dit andere kinderen ook. Vandaar zijn stoere decemberactie."

Betere diagnostiek bij MSA dankzij biomarker-onderzoek

Tijdens een Parkinson-weekend hoorde neuroloog Bas Bloem iets dat hem raakte: een vrouw met MSA en haar echtgenoot waren jaloers op patiënten die 'máár' Parkinson hadden. MSA lijkt op Parkinson maar heeft een veel ongunstiger beloop. Een vroege, duidelijke diagnose is voor deze patiënten van groot belang.

Bas Bloem

"De belangrijkste taak voor ons als dokters is om onzekerheid te verminderen."

Marcel Verbeek

FOTO DICK VAN AALST

Bas Bloem (neuroloog) en Marcel Verbeek (neurowetenschapper)

werken in het Radboudumc aan het herkennen van biomarkers die wijzen op MSA, oftewel multiple systeem atrofie.

Dit is een progressieve aandoening die ervoor zorgt dat de kleine hersenen, het cerebellum en de hersenstam verschrompelen.

Aandoeningen als MSA staan bekend als atypische parkinsonismen; ze lijken op de Ziekte van Parkinson, maar zijn het niet. Dit wordt vaak pas later in het ziekteproces ontdekt en dat is slecht nieuws, gezien het ernstige ziekteverloop.

ALARMSTOFFEN

Marcel Verbeek: "Op dit moment is het voor artsen moeilijk de biomarkers te herkennen. Dat zijn alarmstoffen in het bloed of hersenvocht, of alarmsignalen op een MRI-scan. Wij hopen dat ons onderzoek ervoor zorgt dat zij straks wél in een vroeg stadium de juiste diagnose stellen door een lijst af te vinken. Dat is uiteraard gunstig voor de behandeling.

Bovendien ben je dan op tijd alert op specifieke complicaties die gepaard kunnen gaan met MSA."

Bas Bloem: "Als je lijf je in de steek laat door ziekte wil je weten wat je hebt, ook als het slecht nieuws is, zoals bij MSA. De belangrijkste rol van ons als dokters is om die onzekerheid te verminderen. MSA is slecht te behandelen, maar niet ónbehandelbaar. Hoe eerder je duidelijkheid kunt geven, des te beter je patiënten kunt begeleiden en deelgenoot kunt maken van hun ziekteproces."

RICHTLIJNEN

Marcel: "Meer wetenschappelijk onderzoek leidt tot nieuwe behandelingen. Dan is het extra belangrijk om studies naar de Ziekte van Parkinson niet te vervuilen met gegevens over MSA en andersom. Ons doel is dat het onderzoek leidt tot richtlijnen; bij deze specifieke patiënt moet je dit onderzoek gaan doen. Maar ook: deze onderzoeken hoeft je níét te doen, want die zijn niet informatief."

In 2024 bereidde het onderzoeksteam een grote klinische studie voor. Dit Maestro-onderzoek zal zo'n 5 jaar gaan duren. "Wij willen tests afnemen bij patiënten bij wie de diagnose nog niet duidelijk is", vertelt Bas Bloem.

"Vervolgens wachten we drie jaar tot de ziekte tot volle wasdom is gekomen. Met die kennis kunnen we bepalen of die test drie jaar eerder al had kunnen helpen. Die benadering, het bewust aan de slag gaan met mensen bij wie de twijfel nog bestaat, is uniek in de wereld."

JEANY HENGEVELD

*"Met mijn boek wil ik
andere jonge mensen
met MSA helpen."*

STEUN

Marcel: "Dankzij donaties via het Radboud Fonds konden wij uren steken in grotere subsidieaanvragen. Daar komt veel bij kijken, zoals de beoordeling van een onderzoeksvoorstel door een ethische commissie. Bas Bloem: "Daarnaast konden we geld investeren in voorlichtingsfilms op Parkinson.net, waardoor de ziekte meer bekend wordt."

Marcel: "Patiënten met MSA, zoals Jeany Hengeveld, steunen ons onderzoek met acties. Zij hebben ervaren hoe het voelt om deze rotziekte te hebben en nergens naartoe te kunnen en gunnen toekomstige patiënten dat hun traject beter verloopt. Dat het mensen ná hen beter vergaat. Daar voelen wij ons heel verantwoordelijk voor." ■

*"In een vroeg stadium de
juiste diagnose stellen is
juist bij MSA cruciaal."*

Jeany Hengeveld had een bruisend leven, tot ze in 2022 MSA-C kreeg: een verpletterende diagnose met een al even sombere prognose: vanaf de eerste symptomen was de levensverwachting 5 tot 9 jaar. Met haar boek *Luiers en lippenstift* wil ze andere jonge mensen met een progressieve hersenziekte helpen. "Ik denk dat het mij enorm geholpen had als ik dit boek zelf een paar jaar geleden gelezen had."

Inmiddels woont Jeany in een zorgcentrum en heeft ze zeer intensieve zorg nodig. "Ik heb als levensdoel om meer bekendheid te geven aan MSA met mijn boek. De complete opbrengst gaat naar het MSA Biomarkeronderzoek van Bas Bloem en zijn team.

Het boek vertelt straks eerlijk over hoe het is om met deze ziekte te leven. Ik deel mijn persoonlijke ervaringen en wil laten zien dat ik méér ben dan een patiënt. Ik ben aangewezen op die rotluiers, maar blijf mijn lippen stiften." In april was er een benefietfestival voor MSA in Winterswijk. Een groot succes, vooral omdat het bijdroeg aan de bekendheid, vertelt ze. "Er waren veel mensen bij die zelf MSA hebben of iemand aan MSA hebben verloren. Die waren allemaal blij dat de ziekte eindelijk wat meer aandacht krijgt. Mijn boek verschijnt in september 2025. Met de opbrengsten wil ik het onderzoek verder brengen."

FOTO DICK VAN AALST

'Ruim baan voor onderzoek naar leefstijl en gezond oud worden.'

Jan Pieterse (81) over zijn record-poging baanrijden.

"Lieverd, voor jou ga ik het record verbreken." Dat beloofde Jan Pieterse (81) in het verpleeghuis aan zijn vrouw die leed aan vasculaire dementie. Jan had haar zo lang mogelijk thuis verzorgd, tot het niet meer ging. "Ik was mijn doel in het leven kwijt. Tot een vriend mij wees op het baanuur-record voor tachtigplussers; 'Jan, dat is iets voor jou.'"

"Nu was ik vanaf mijn 19e fanatiek wielrenner, maar baanrijden is wel even iets anders. Maar met die poging kon ik óók iets doen tegen dementie, dus toen was ik om."

Mijn dochter ontdekte het Radboud Fonds dat onderzoek ondersteunt. Zij stelden voor om Finger-NL te steunen, een onderzoek naar leefstijl en het effect op het denkvermogen van gezonde ouderen en boden hulp bij het opzetten van mijn actie. Uiteindelijk haalde ik genoeg geld op om een compleet onderzoek af te ronden, dat gaf echt een jubelend gevoel."

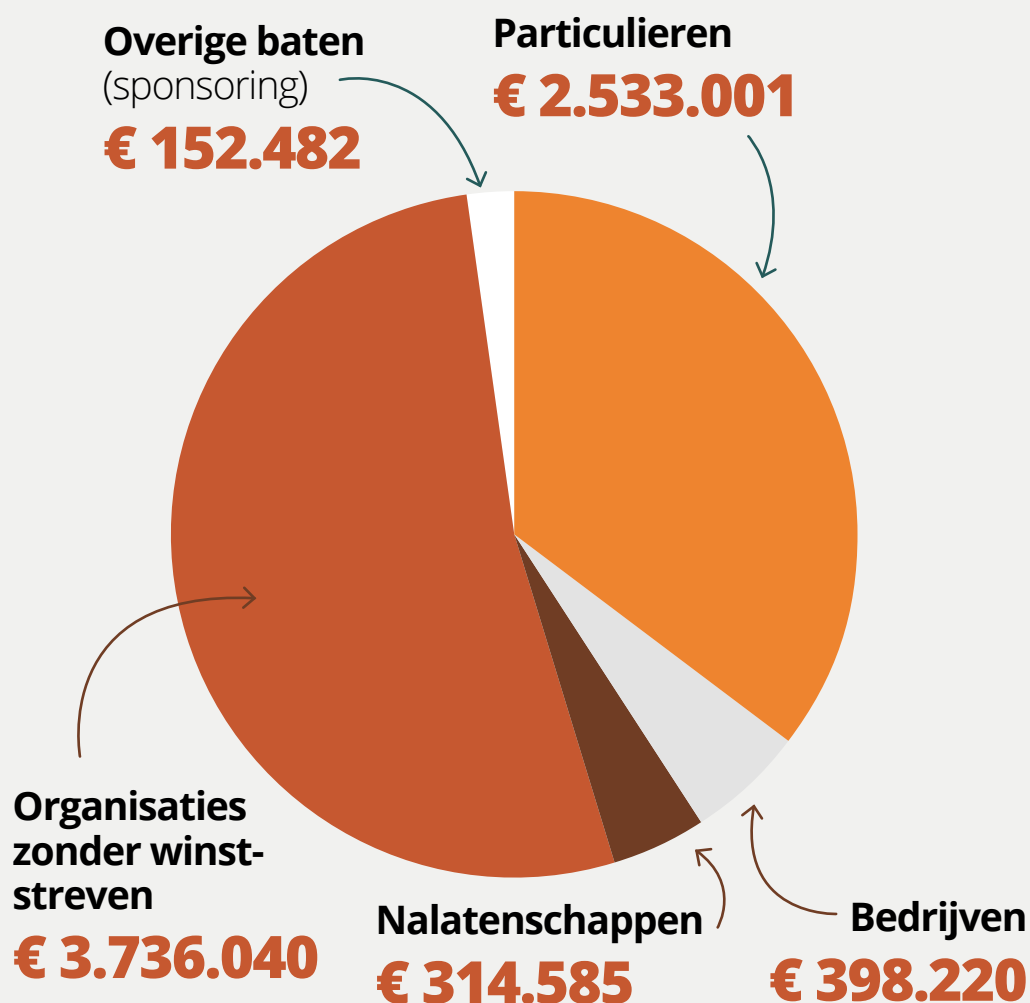
Op 8 december 2024 stond Jan met zijn baanfiets aan de start, na maanden van voorbereiding. "In februari volgde ik techniektraining en daarna ging ik in vrije training op de baan in Apeldoorn, onder begeleiding van een geweldig team."

Ik heb mijn hele leven gesport en ik weet dat een gezond leefpatroon helpt om vitaal te blijven. Mijn vrouw was echter ook vitaal en werd tóch ziek. Daarom vind ik het ook zo van belang om onderzoek naar oorzaken van dementie te steunen. Ook al is mijn vrouw nu overleden, ik doe het voor ál die andere mensen die door deze ziekte worden getroffen."

Jan slaagde er jammer genoeg niet in om het werelduurrecord te verbeteren. "Als sportman baalde ik natuurlijk, maar ik ben al in training voor een nieuwe poging. Ik heb een belofte gedaan en daar houd ik me aan."

Feiten en cijfers 2024

Inkomsten uit fondsenvererving

Totale inkomsten in 2024:
€ 7.134.328

Totale inkomsten in 2023: € 6.394.510

3.529

donateurs

geven jaarlijks
een vast bedrag

12.995 online
donaties

620 online
actievoerders

14 studenten
financieel geholpen
zodat ze hun
opleiding konden
afronden

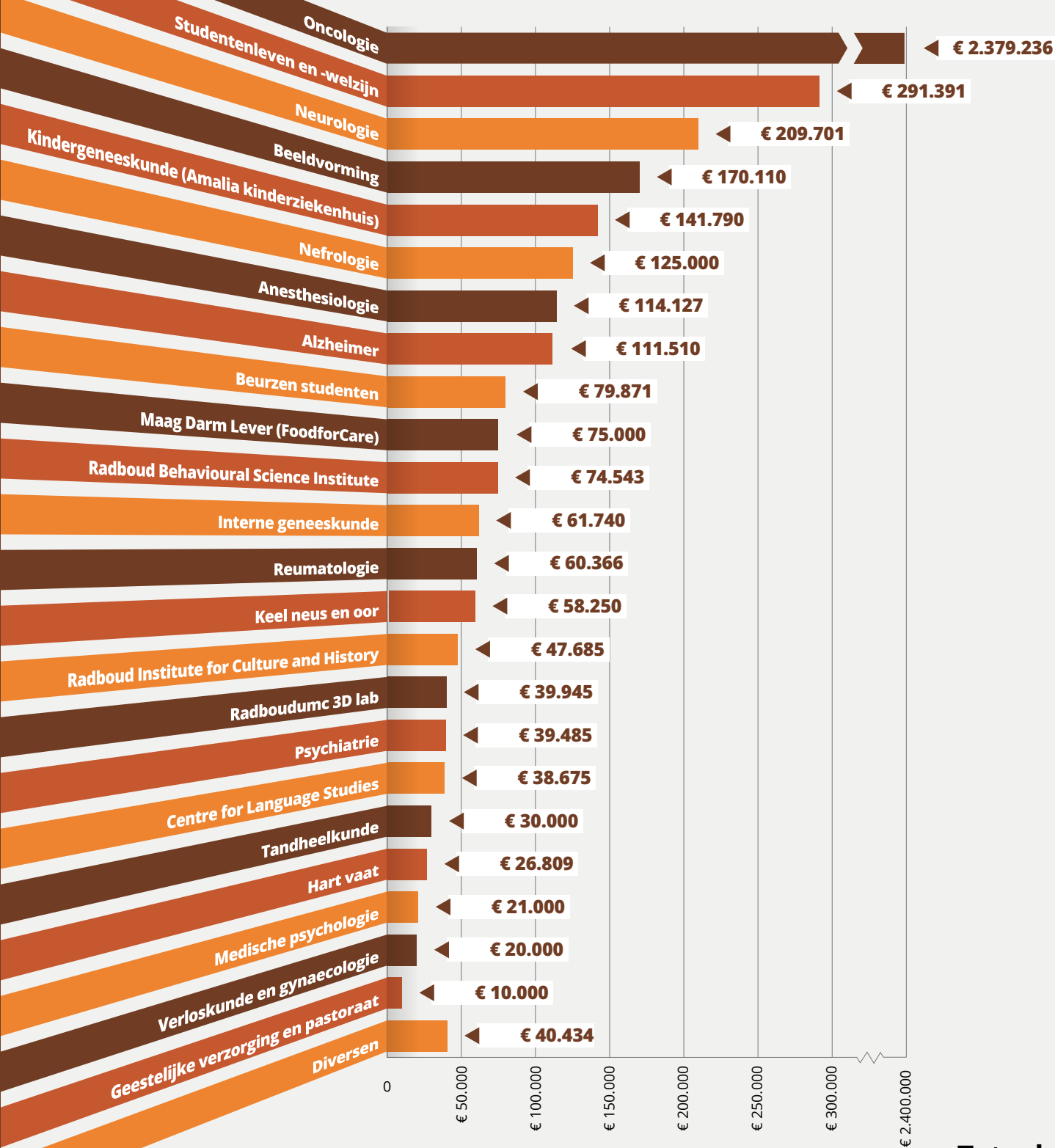

10 initiatieven
studentleven en
-welzijn
ondersteund

24 mensen hebben
toegezegd het
Radboud Fonds in
hun testament op te
nemen

Besteed aan de doelstelling:

Totaal
€ 4.266.668

Meer toekomst voor patiënten
met myxofibrosarcoom

Onderzoek naar aanknopings- punten voor een betere behandeling.

Ingrid Desai

Onderzoek naar zeldzame kankervormen moet meer aandacht krijgen, vindt oncoloog Ingrid Desar. "Grote fondsen richten zich begrijpelijkerwijs op vormen die veel voorkomen. Eén op de vijf kankerpatiënten heeft echter te maken heeft met een zeldzame vorm.

Ook dat is een grote groep mensen. Als er minder onderzoek naar wordt gedaan blijft de overlevingskans voor deze patiënten achter."

"Als medisch oncoloog werk ik met ernstig zieke mensen. Dat kanker een grote impact heeft, geldt natuurlijk voor alle patiënten, ongeacht de prognose. Bij een zeldzame vorm wordt de onzekerheid groter omdat je niet gericht kunt behandelen. Dat geldt zeker voor wekedelensarcomen zoals het myxofibrosaroom. Ons onderzoeksteam in het Radboudumc zet alles op alles voor een betere behandeling om terugkeer en uitzaaiingen te voorkomen."

"We willen de kenmerken van myxofibrosarcomen in kaart brengen."

OPERATIES

Een van de problemen van myxofibrosarcomen is dat je ze moeilijk herkent. Mensen zijn zelf niet snel gealarmeerd door een bult, en de huisarts voelt ook de urgentie niet altijd om door te verwijzen. Ingrid: "Bij de eerste diagnose is er dus best vaak al sprake van grote tumoren. Na de bestraling volgt een grote operatie waarbij we ledenmaten-sparend willen werken zodat de patiënt zoveel mogelijk zijn arm of been kan blijven gebruiken. We proberen dus om die primaire tumor goed weg te halen, maar ook belangrijke spieren of zenuwen of doorbloeding in stand te houden. De tumor groeit nogal sprieterig en de chirurg kan moeilijk de grenzen herkennen. Het risico op lokale terugkeer is dus groot. Een belangrijk onderzoeksdoel is dan ook om de lokale behandeling te verbeteren. ➤

Daarnaast willen we expertisetzorg kunnen bieden aan patiënten met sarcomen. Dat ze merken: hier weten ze wat ik heb en ben ik in goede handen.”

BINNEN EN BUITEN HET LABORATORIUM

“Op dit moment zoeken we naar kenmerken in kankercellen waar we met medicijnen op kunnen ingrijpen. Zijn er aanwijzingen dat een andere behandeling zoals bijvoorbeeld immu-notherapie, iets toevoegt? Hiervoor onderzoeken we levend tumorweefsel in het laboratorium.

Het ‘natuurlijke gedrag’ van de tumor in het lichaam zegt ook veel over het ziekteverloop. Daar willen we ook alles over weten, dus verzamelden we anonieme data van ruim 900 patiënten in de periode 2002 tot 2019.

Per patiënt kan de prognose variëren van goed tot heel slecht. Wat zijn kenmerken die wijzen op een beter of slechter beloop?

Binnen deze groep was de gemiddelde vijfjaarsoverleving 68%. We zagen dat bij ongeveer 40% van de patiënten de tumor lokaal binnen twee jaar terug groeit. Dat betekent dat je in de eerste twee jaar heel goed de plek moet monitoren waar de tumor oorspronkelijk is behandeld.”

VERVOLG

Na deze preklinische fase onderzoekt het team de vervolgstappen voor verder onderzoek en vertaling naar reguliere zorg. Alles is erop gericht om met een goede onderbouwing een klinische studie met patiënten te kunnen starten. Het klinische onderzoek zal straks mogelijk worden uitgevoerd in de fase 1 unit van het Radboudumc die in 2024 werd geopend. Ingrid: “In deze kliniek krijgen patiënten vroeg-experimentele medicijnen als reguliere behandelopties niet meer mogelijk zijn. Ze nemen deel aan onderzoek waar in de toekomst mensen met kanker baat bij kunnen hebben. Deelname moet wel een win/win situatie zijn. Als een patiënt tijd en energie investeert in een studiebehande-

Een loterij die niemand wil winnen

Niki Lejeune (35) is getrouwd en heeft een zoontje. Wat begon met een zere knie, werd een nachtmerrie. Ze is namelijk een van de drie mensen in Nederland met het zeer kwaadaardige en agressieve CIC-DUX4-sarcoom (CDS) “Het voelt of ik een wrede loterij heb gewonnen.”

Wereldwijd zijn er zo weinig patiënten met CIC-DUX4 dat er weinig hoop is op de ontwikkeling van een goed werkend medicijn. “De chemo die ik kreeg werkt voor een ander sarcoom, maar soms ook voor mijn ziekte. Het is een middel dat patiënten slechts enkele keren in hun leven mogen gebruiken, anders krijg je acuut hartfalen. Helaas sloeg de chemo niet genoeg aan. Om mijn leven te redden was een been-amputatie noodzakelijk. Wel bleek dat een deel van de kankercellen dood is gegaan, dus het deed wel iets.

Omdat er zo weinig onderzoek is gedaan kunnen artsen lastig voorspellen hoe Niki's toekomst eruit zal zien. Dat is, naast de nasleep van de chemo en mijn revalidatieproces, moeilijk te verwerken. “Als het terugkomt ben ik uitbehandeld.”

Ondanks haar ziekte zoekt Niki de publiciteit. “Mijn doel is duidelijk: er móet meer geld komen voor onderzoek naar en behandeling van sarcomen: het zijn er zo'n zeventig, en allemaal zijn ze zeldzaam. Daarom startte ik ook mijn inzamelingsactie voor het Radboud Oncologie Fonds. Zelf blijft ze hoop houden: “Laatst zag ik het beeld voor me dat ik met mijn zoon, inmiddels een stuk ouder, aan het wandelen was. Ik voelde ineens: misschien ga ik het toch nog meemaken dat hij als twaalfjarige naast me loopt.”

FOTO TIM VAN DEN BROEK

ling en risico loopt op bijwerkingen, doe je dit alleen als de kans bestaat dat we er iets goeds mee bereiken.”

FONDSEN ZIJN NOODZAKELIJK

Ingrid Desar is blij met de samenwerking met het Radboud Oncologie Fonds. “Fondsenwerving voor onderzoek naar zeldzame kanker is zó belangrijk. Wij zijn altijd op zoek naar manieren om startkapitaal voor een nieuw project te verzamelen. Dankzij de mooie wijze waarop het Radboud Oncologie Fonds geld weet in te zamelen, kunnen wij weer de eerste stappen

zetten naar een grotere subsidieaanvraag. Dat is ontzettend waardevol. Ook patiënten zetten zich hiervoor in. Niki Lejeune bijvoorbeeld. Zij heeft een zeer zeldzaam sarcoom dat onder geen enkel ander type valt. Met haar fondsenwerving steunt zij ons onderzoek, ook al is dit niet specifiek op haar eigen kankervorm gericht.” ■

FOTODICK VAN AALST

Henri en Annemarie van den Hurk liepen de Camino voor onderzoek.

'Behandeling Bloom Syndroom een stap dichterbij'.

Stel dat je een groot risico loopt om op jonge leeftijd kanker te krijgen, zonder uitzicht op behandeling. Voor patiënten met het Bloom Syndroom (BS) is dit de harde werkelijkheid. Dat geldt ook voor Toon, de 25-jarige zoon van Henri en Annemarie. "Zelf wil hij op dit moment vooral jong zijn, we steunen dat voor 100%. Dan zetten wij nu gewoon die extra stap voor zijn toekomst."

BS is een zeldzame aandoening die voortkomt uit een erfelijke afwijking aan het BLM-gen. Hierdoor wordt schade aan het DNA niet hersteld, met allerlei gevolgen.

Als er kanker ontstaat, is chemotherapie of bestraling geen optie. Annemarie:

"Doordat het om zo'n kleine groep gaat, stond het onderzoek jarenlang praktisch stil. Wij wilden daar iets aan doen, dus hebben we een stichting opgericht.

In de internationale Bloom-gemeenschap dragen we ons steentje bij door patiënten te zoeken, wetenschappers te verbinden en geld in te zamelen." Henri: "Er zijn tegenwoordig veel onderzoeken. Wij kozen er in 2024 voor om het project te belichten van Richarda de Voer in het Radboudumc, dat zich richt op het herkennen van BLS Tumorcellen. Als dit lukt is immunotherapie wellicht een behandelingsoptie. Het Radboudumc is wereldwijd gerenom-

meerd en het onderzoek betekent ook veel voor patiënten met andere zeldzame aandoeningen. Voor ons een extra motivatie om in actie te komen. Het Radboud Oncologie Fonds hielp ons om daar vorm aan te geven."

Annemarie: "Tijdens onze Camino haalden we ruim 10.000 euro op. Maar we organiseerden ook een congres in Frankfurt om meer aandacht te krijgen van fondsen, wetenschappers en patiënten in Europa. Onze wandeltocht is voorbij, het onderzoek kan starten en dat geeft vertrouwen. Al realiseren we ons dat dit de eerste stap is van een hele lange reis."

Resultaten onderzoeksfase 1
Future Dikes smaken naar meer

BLOEIENDE DIJKEN VAN ZEELAND TOT FRIESLAND

Een zomerse fietstocht langs dijken met uitbundig bloeiende bloemen en kruiden: veel mensen genieten ervan. Maar bloemrijke dijken kunnen ook zorgen dat we beschermd blijven tegen hoogwater. Dat blijkt uit het onderzoeksproject Future Dikes. De uitdaging is om van Zeeland tot Friesland de dijken op deze manier te versterken.

Ecoloog Hans de Kroon leidt het onderzoeksteam aan de Radboud Universiteit dat deel uitmaakt van een samenwerkingsverband tussen verschillende wetenschappelijke instituten en het Hoogwaterbeschermingsprogramma van Rijkswaterstaat. In de eerste onderzoeksfase werd getest of soortenrijke dijken even sterk zijn als een grasdijk.

Dit blijkt zo te zijn. De plantensoorten wortelen op verschillende diepte en vormen samen een sterke ondergrond die wateroverlast en extreme droogte kan weerstaan. Een bijkomend effect is dat de biodiversiteit in het rivierenlandschap een boost krijgt. Al slingerend door Nederland vormen deze dijken een brug tussen verschillende ecosystemen. Een snelweg voor insecten en planten. De uitdaging is dan ook om méér bloemrijke dijken aan te leggen.

MOMENTUM

De komende jaren moet 1.500 kilometer aan dijken worden versterkt dus er is sprake van momentum, aldus Hans. "In onderzoeksfase 2 zoeken we de samenwerking met dijkbeheerders bij waterschappen om te verkennen wat zij nodig hebben om aan de slag te gaan. Dijkbeheerders richten zich op de waterkering en zijn in principe geen vegetatiebeheerders. Een soortenrijke dijk vraagt natuurlijk ook wel wat kennis van planten, bodemsamenstelling enzovoort. Dat kunnen wij bie-

FOTO DICK VAN AALST

BROEDPLAATS VOOR SOORTEN

Hans de Kroon leidde eerder een studie naar de achteruitgang van vliegende insecten. Die was alarmerend, zelfs in beschermde natuurgebieden. Bloemrijke dijken kunnen een belangrijke rol spelen in het herstel. Dat merk je bijvoorbeeld in de Ooijpolder, waar tientallen wilde grassoorten, kruiden en bloemen bloeien. Het onderzoeksteam houdt nauwkeurig bij wat dit doet voor vlinders, zweefvliegen en bijen. Zo is aan de Ooijse Bandijk de knautiabij gespot, een zeldzame wilde bij met een roodgekleurd achterlijf. Voor stuifmeel is dit bijtje afhankelijk van de beemdtkroon die hier prima gedijt.

↑ Links: Tim Salet, projectleider Natuur bij Natuurhuisje, rechts: Hans de Kroon, ecooloog en onderzoeker aan de Radboud Universiteit.

den. Op hun beurt delen dijkbeheerders wat goed en minder goed gaat in de ingezaaide dijkvakken. Denk aan de extreme droge en natte periodes in de afgelopen twee jaar. Dit levert ons als onderzoekers nieuwe vragen op, bijvoorbeeld over het bodemleven. Met aanvullende metingen krijgen we inzicht in wat er onder de grond gebeurt en hoe je daar met beheer op moet inspelen. Deze informatie vertalen we naar een plan van aanpak en tools, zoals advies over beplanting en zaadmengsels die geschikt zijn voor de lokale grondsoort en een beheerplan. Een mooie kruisbestuiving."

NATUUR

Future Dikes heeft de ambitie om waterschappen in heel Nederland op weg te helpen naar bloemrijke dijken. Dankzij een substantiële bijdrage van Natuurhuisje loopt dit project in 2025 door. Tim Salet, projectleider Natuur bij

Natuurhuisje: "Wij zien de verhuur van vakantiehuisjes als een middel voor ons doel om de natuur te beschermen. Een deel van onze winst gaat structureel naar projecten als Future Dikes. We zijn hier enthousiast over omdat het kansen biedt om op te schalen. Future Dikes richt zich op dijkbeheer in heel Nederland en dat heeft een gunstig effect op de natuur. Dat vinden wij vanuit Natuurhuisje heel belangrijk. Als mensen vanuit een vakantiehuis over die prachtig begroeide dijken fietsen, groeit het bewustzijn en de liefde voor de natuur ook als vanzelf."

VEERKRACHT

Hans de Kroon: "Dit is precies waarom we blij zijn met de hulp van het Radboud Fonds bij het vinden van financiering. Als ecologen kunnen wij uitstekend bedenken wat de beste manier is om ons doel te bereiken. Maar om te slagen hebben we andere mensen nodig." Tim Salet: "We hebben samen de verantwoordelijkheid om de veerkracht in de natuur terug te brengen." ■

*Bloeiende dijken
als slingerende
snelweg voor
insecten en planten.*

De eerste duizend dagen zijn goud waard

Pilotonderzoek naar behandeling TOS bij peuters

Kunnen we peuters met een risico op TOS (taalontwikkelingsstoornis) effectiever behandelen met behulp van kennis over taalverwerving bij kinderen zónder TOS? Die vraag staat centraal in het pilotonderzoek van het Radboud TOS Fonds en Kentalis. "De eerste duizend dagen zijn cruciaal als het gaat om taalverwerving, maar we weten er nog steeds te weinig over."

"Sommige kinderen gingen snel vooruit. Een veelbelovend resultaat."

"Als jonge kinderen niet of nauwelijks praten is de oorzaak niet altijd duidelijk", vertelt Paula Fikkert, onderzoeker bij het Baby & Child Research Center aan de Radboud Universiteit. "Er kan sprake zijn van TOS en dan kunnen de hersenen taal minder goed verwerken. Dit is een neurocognitieve ontwikkelingsstoornis. Maar kinderen kunnen ook *late talkers* zijn of door een andere oorzaak een taalachterstand oplopen. Daarom wordt de diagnose vaak pas na het derde levensjaar gesteld. Als Radboud TOS fonds hebben we juist de missie om in de eerste duizend dagen duidelijkheid te scheppen, zodat we heel jonge kinderen al kunnen ondersteunen."

Dit idee leeft ook bij zorginstelling Kentalis waar jonge 'risicokinderen' behandeld worden. Een logopediste ontwikkelde een therapie, gebaseerd op onderzoek van Fikkert en Levelt naar taalverwerving bij 'normale' kinderen, die nog niet was getest. Het Radboud TOS Fonds financierde een pilotonderzoek waarbij een klein groepje kinderen 12 weken therapie kreeg, inclusief een voor- en nameting om de voortgang in kaart te brengen. Paula: "De logopedisten kregen uren om de therapie uit te voeren, te documenteren en – met onze hulp- te analyseren. Zo konden we het beschikbare budget slim inzetten."

ARTICULATIEPLAATS

Paula: "Kinderen zonder TOS laten een duidelijk patroon zien in het soort woorden dat ze eerst aanleren; ze imiteren klanken en vormen eenvoudige woordjes met één articulatieplaats; dat is de plek in de mond waar spraakklanken worden gevormd; lippen, tanden en het gehemelte. De hypothese was dat dit ook gebeurt

PAULA FIKKERT, ONDERZOEKER BABY &
CHILD RESEARCH CENTER
Radboud Universiteit

FOTO DICK VAN AALST

↑ Het pilotonderzoek richtte zich bewust op kinderen in de peuterleeftijd.

bij kinderen met TOS, alleen hebben zij meer tijd nodig. We boden de kinderen woordjes aan met één articulatieplaats die ze al kenden, om het vervolgens complexer te maken: p-o-p, b-oe-k. En k-i-p, wat heel lastig is om uit te spreken omdat de klank van achter naar voren in de kaak wordt gevormd.

We vonden dat sommige kinderen snel vooruitgingen. Ze kregen een grotere woordenschat en hun productiviteit werd groter. Met andere woorden: ze gingen iets meer en meer gevarieerd praten. Bij andere kinderen gebeurde dit echter niet. We weten eigenlijk niet waardoor dit wordt veroorzaakt."

HET WOORDENBOEK IN JE BREIN

Kinderen met TOS houden vaak problemen met taal, ook als ze een redelijke woordenschat hebben. Dat heeft o.a. te maken met de tijd die ze nodig hebben om de juiste woorden uit hun 'mentale woordenboek'

op te halen en deze woorden te gebruiken om te voorspellen wat er komt. Een kind met TOS heeft vaak meer tijd nodig om gesproken zinnen en verhaaltjes te begrijpen dan er is, en haakt dan af.

VERVOLGONDERZOEK

De pilotgroep was klein maar de resultaten zijn veelbelovend, aldus Paula: "We hebben erover geschreven in een tijdschrift dat door heel veel logopedisten wordt gelezen. Maar om de oorzaken beter in kaart te krijgen is grootschaliger onderzoek bij jonge kinderen nodig. Dat is helaas nog even toekomstmuziek, want onderzoek is kostbaar. Dus ik hoop dat het vervolg er zal komen. Voor kinderen met TOS is dat van levensbelang want voldoende taal is essentieel om volwaardig mee te doen in de samenleving." ■

EXPERTDAG

Paula Fikkert: "Om grotere verbanden te leggen, organiseert het Radboud TOS Fonds een expertdag voor ouders en onderzoekers om van elkaar te leren. Door het combineren van de ervaring van ouders en de kennis van onderzoekers hopen we ideeën te krijgen voor onderzoek om uiteindelijk tot een vroege diagnose te komen."

'Scholieren als onderzoekers van oorlogsverhalen.'

Paul Sars, onderzoeker over het verhalenproject Goed-Fout.

FOTO: DICK VAN AALST

In september 2024 was het 80 jaar geleden dat Nijmegen werd bevrijd; voor onderzoekers van het Radboud Institute voor Culture and History (RICH) vormde de herdenking aanleiding voor een bijzonder project voor middelbare scholieren: Goed-Fout. Het project daagt ze uit om verhalen uit oorlogstijd te onderzoeken én deze op verantwoorde wijze door te vertellen.

Paul Sars is een van de initiatiefnemers van deze aanpak. "Door middel van co-creatie kunnen we ons onderzoekswerk direct met mensen delen; ook in het voorgezet onderwijs, onder meer dankzij steun van het Radboud Fonds." Leerlingen van het Citadel College (Lent)

en het Maurick College (Vught) ontwikkelden hun eigen lesmateriaal en leerden daarmee alles over evidenced based onderzoek, storytelling en ethiek. Ze vertaalden hun onderzoek naar een podcast, website en werkschrift. Daarbij kregen ze hulp van professionele makers. Het resultaat moest bruikbaar zijn, wat een actieve leerhouding bevorderde: welke interviewvragen zijn geschikt, hoe gaan we het verhaal overbrengen, wat willen we andere leerlingen meegeven?

Eén verhaal gaat over Hennie (77), wiens opa in de oorlog NSB-politieagent was die na de bevrijding een lange gevangenisstraf kreeg. Een aantal leerlingen interviewde Hennie voor de podcast; hoe heeft hij dit feit ontdekt, hoe zag hij zijn opa en wat deed het met de familie?

Andere leerlingen concentreerden zich op historisch onderzoek naar Hennies opa als dader: wat maakte dat hij NSB'er werd? In het lesmateriaal zijn beide perspectieven uitgewerkt, waarbij oog voor de context centraal staat; wat doet oorlog met mensen, hoe komen ze tot keuzes en wat zou jij doen?

Paul: "In een polariserende samenleving is het juist belangrijk om meerdere perspectieven te herkennen en daar respectvol mee om te gaan, tolerantie te ontwikkelen voor ambivalentie: ja, Hennie houdt ondanks alles van zijn opa. Juist nu ooggetuigen van de Tweede Wereldoorlog wegvallen moeten we de geschiedenis blijven onderzoeken en opnieuw doorvertellen."

Projecten voor en door studenten in 2024

Studenten in actie voor kankeronderzoek

Students Fight Cancer Nijmegen werkt samen met het Radboud Oncologie Fonds om fondsen te werven voor kankeronderzoek. In 2024 organiseerden de studenten maandelijks een actie. Een mooi voorbeeld was de actie Prompt een snor in november. Tijdens deze actie fietsten de studenten op een tandem een route die op de landkaart de vorm van een snor uitbeeldt. Een originele manier om aandacht te vragen voor prostaatkanker en geld in te zamelen voor baanbrekend onderzoek. De opbrengst van de fietsactie was voor het onderzoek van dr. Niven Mehra naar persoonsgerichte behandelingen via data-analyse en AI. Door middel van gegevens uit zes ziekenhuizen en voorspellende modellen willen de wetenschappers onderzoeken welke behandeling het best past bij elke patiënt. Met hun 'snorfietsroute' vroegen de studenten aandacht voor de noodzaak van innovatief kankeronderzoek. Zo helpen ze de zorg aan prostaatkankerpatiënten te verbeteren.

↑ Studenten bij de finish van de 'snorfietsroute'

Collecteren voor Amalia kinderfonds

Eerstejaars leden van N.S.V. Carolus Magnus collecteerden op zaterdag 7 september in Nijmegen voor het Amalia kinderfonds; het fonds dat het verblijf in het ziekenhuis voor kinderen aangenamer wil maken.

In het Radboudumc Amalia kinderziekenhuis ontvangen kinderen de beste zorg. Dankzij het Amalia Kinderfonds wordt het ziekenhuis een plek waar ze ondanks hun ziekte gewoon kind kunnen zijn.

Studie in het buitenland

Kiki en David zijn een ervaring rijker

Kiki Geurts, studente Culturele Antropologie en David van Gool, student American Studies hadden van jongs af aan de droom om aan een buitenlandse universiteit te studeren. Een kostbare onderneming die ondanks bijbaan en spaargeld buiten bereik leek. In 2024 lukte het alsnog, mede dankzij Fonds Tummers.

Kiki studeerde een semester aan Western University in Canada: "Culturele antropologie raakt veel thema's, zoals duurzaamheid, diversiteit. In Canada kun je binnen deze studie andere richtingen volgen, zoals linguïstiek of forensisch. Dat leek me interessant. Daarnaast wilde ik het studentenleven in een ander land bestuderen", knipoogt ze. David koos voor de University of North Carolina Chapel Hill, die bekend staat om haar gedegen onderwijsprogramma. "Toen ik arriveerde waren de verkiezingen in volle gang. Ik heb de politieke rallies van dichtbij meegemaakt, dat was interessant. Zo ontdekte ik dat Amerikanen lokaal een sterke gemeen-

schap vormen met elkaar. Op studiegebied koos ik voor Latin American Studies – dat hoort immers ook bij Amerika. Ik leerde een nieuwe taal: Colombiaans Spaans."

Zo'n uitwisseling loopt snel in de papieren, beamen de studenten. "Ik heb ervoor gespaard en de studiefinanciering uit Nederland liep gewoon door, maar daarmee ben je er zéker niet", aldus David. "Ik had dit niet kunnen doen zonder de bijdrage van Fonds Tummers."

Zowel Kiki als David hadden deze ervaring in het buitenland niet willen missen. "Ik heb nieuwe mensen leren kennen, vrienden gemaakt. Als introvert ben ik daar echt door gegroeid", zegt Kiki.

DAVID VAN GOOL

"Als vrijwilliger zag ik van dichtbij hoe Amerikanen omgaan met verkiezingen."

David: "In Nederland woonde ik ook op kamers, maar het leven op de campus is echt anders. Ik had opeens een roommate en het is daar veel groter. Je leert op jezelf te bouwen."

Inmiddels zijn de twee aan het afstuderen. Kiki wil hierna een master Criminologie

gaan doen, David concentreert zich nog op zijn scriptie. Onderwerp: Politiek in Puerto Rico. Zo heeft een semester in het buitenland gezorgd voor een duidelijke focus op hun toekomst. Een mooie bijvangst.

KIKI GEURTS

"Bij Western bood de studie Culturele Antropologie veel meer mogelijkheden."

Fonds Tummers helpt studenten hun wereld te vergroten

In 2024 bood dit fonds voor het eerst studenten de kans om hun academische opleiding deels in het buitenland te volgen. Oprichter is Paul Tummers, oud-student, docent en bestuurder van de Radboud Universiteit. Studenten geesteswetenschappen en sociale wetenschappen die in aanmerking komen voor een NL Scholarship, kunnen via dit fonds een bijdrage krijgen voor hun levensonderhoud.

"Deze kosten moeten nooit een belemmering vormen om een tijd te kunnen studeren aan je favoriete universiteit", aldus Tummers. Uitgangspunt is dat een buitenlandervaring niet mag ontbreken in de academische vorming. "Het is dé manier om je blik te verruimen en je wereld te vergroten."

Verkorte

Jaarrekening 2024

BALANS PER 31 DECEMBER 2024 (NA WINSTBESTEMMING)	€	€
ACTIVA		
Immateriële vaste activa	6.632	
Materiële vaste activa	1	
		6.633
Vorderingen	8.782.312	
Liquide middelen	3.933.698	
		12.716.010
Totaal		12.722.643
PASSIVA		
Reserves en fondsen		
<i>Reserves</i>		
- Bestemmingsreserves	2.481.806	
- Overige reserves	551.842	
		3.033.648
<i>Fondsen</i>		
- Bestemmingsfondsen		9.459.638
		12.493.286
Kortlopende schulden		229.357
Totaal		12.722.643

STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 2024 (NA WINSTBESTEMMING)	€
BATEN	
- Batens van particulieren	2.847.586
- Batens van bedrijven	398.220
- Batens van andere organisaties zonder winststreven	3.736.040
- Overige batens (bijdragen Radboud Universiteit en Radboudumc)	136.612
Som van de verworven batens	7.118.458
Batens als tegenprestatie voor de levering van	
- Overige batens	152.482
Som van de batens	7.270.940
LASTEN	
Besteed aan doelstellingen	4.266.668
Wervingskosten	497.016
Kosten van beheer en administratie	103.178
Som van de lasten	4.866.862
Saldo voor financiële batens en lasten	2.404.078
Saldo financiële batens en lasten	190.204
Saldo van batens en lasten	2.594.282
Bestemming saldo van batens en lasten:	
Toevoeging/onttrekking aan:	
- Bestemmingsreserves	1.555.569
- Overige reserves	287.136
- Bestemmingsfondsen	751.577
	2.594.282

De volledige jaarrekening is te vinden op
www.radboudfonds.nl

Het **Radboud Fonds** steunt projecten, onderzoeken en initiatieven vanuit de Radboud Universiteit en het Radboudumc die een betekenisvolle bijdrage leveren aan de samenleving. Hierin staan een gezonde, vrije wereld met gelijke kansen voor iedereen en een duurzame, innovatieve en betaalbare gezondheidszorg centraal.

Change the world,
support science